

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

27 вересня 2018 р.

Київ

№ 520-р

Про визнання підтримки
суб'єктів господарювання, зазначеної
у повідомленні, такою, що не є державною
допомогою відповідно до Закону

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши подання Департаменту моніторингу і контролю державної допомоги від 19.09.2018 № 500-01/3739-п та повідомлення про нову державну допомогу, надіслане листом Фінансового управління Бахмутської міської ради № 03-18/292 від 11.07.2018 (вх. № 384-ПДД від 16.07.2018) (далі – Повідомлення), що було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлення про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631 (далі – Порядок 2-рп),

ВСТАНОВИВ:

1.1. НАДАВАЧ ПІДТРИМКИ

- (1) Бахмутська міська рада (84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Миру, 44, ідентифікаційний код юридичної особи 04052732).

1.2. ОТРИМУВАЧІ ПІДТРИМКИ

- (2) Суб'єкти господарювання.

1.3. МЕТА (ЦІЛЬ) ПІДТРИМКИ

- (3) Метою (ціллю) підтримки є сприяння окремим видам господарської діяльності.

1.4. ОЧІКУВАНИЙ РЕЗУЛЬТАТ

- (4) Встановлення ставок земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з метою уникнення надмірного фіскального тягаря на суб'єктів

господарювання та недопущення зростання податкового навантаження на суб'єктів господарювання.

1.5. ФОРМА ПІДТРИМКИ

(5) Зменшення ставки податку.

(6) Податкові пільги.

1.6. ПІДСТАВА ДЛЯ НАДАННЯ ПІДТРИМКИ

(7) Податковий кодекс України.

(8) Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні».

(9) Рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Бахмуті» (далі – рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892); додаток 1 до рішення «Елементи податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – Додаток 1 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892); додаток 3 до рішення «Елементи плати за землю» (далі – Додаток 3 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892).

(10) Рішення Бахмутської міської ради від 28.02.2018 № 6/110-2103 «Про внесення змін до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892».

(11) Рішення Бахмутської міської ради від 23.05.2018 № 6/113-2211 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Бахмут», яким продовжено термін дії рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2018 № 6/102-1892 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Бахмуті» на 2019 рік.

1.7. ТРИВАЛІСТЬ ПІДТРИМКИ

(12) 01.01.2019 – 31.12.2019.

1.8. ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ПРОГРАМИ

(13) Відповідно до інформації, наданої у Повідомленні, підтримка надається з метою зменшення податкового навантаження на платників місцевих податків до міського бюджету м. Бахмута.

(14) Відповідно до пункту 1 рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 в м. Бахмуті встановлено місцеві податки і збори, зокрема, податок на майно, який складається з:

- податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, визначивши його елементи згідно з Додатком 1 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892;
- плати за землю, визначивши її елементи згідно з Додатком 3 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892.

1.8.1. Додаток 1 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892

- (15) Підпунктом 4.2.1 пункту 4.2 Додатку 1 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 передбачено звільнення від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, громадські об'єднання (організації, спілки), які засновані згідно із Законом України «Про громадські об'єднання», об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких громадських об'єднань (організацій, спілок) та знаходяться на території міста Бахмута.
- (16) Підпунктом 4.2.2 пункту 4.2 Додатку 1 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 передбачено звільнення від сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки благодійних організацій України, статуту (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких організацій та знаходяться на території міста Бахмута.
- (17) Відповідно до пункту 5 Додатку 1 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 ставка податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за 1 кв. метр бази оподаткування для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних та/або юридичних осіб в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості встановлюється у відсотках від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня звітного (податкового) року.
- У цьому пункті для встановлення розмірів ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, вважати зонами частини міської території міста Бахмут в межах:
- Зона I в межах вулиць: вул. Маріупольська до вул. Широка, в межах вул. Широка до вул. Бахмутська, вздовж вул. Бахмутська до території відведення залізниці, вздовж території відведення залізниці до вул. Привокзальна, в межах вул. О. Сибірцева до вул. Ціолковського, вздовж вул. Ціолковського до вул. Миру, вздовж вул. Миру до вул. Привокзальна, вздовж вул. Привокзальна до вул. Трудова, вздовж вул. Трудова до території відведення залізниці, вздовж території відведення залізниці, до р. Бахмутка, вздовж р. Бахмутка до вул. Маріупольська (далі – Зона I);
 - Зона II в межах вулиць: вул. Черняховського до південної частини ставку «Північний», вздовж території відведення залізниці до пров. 1-й Пушкінський, вздовж пров. 1-й Пушкінський до вул. Польова, вздовж вул. Польова до вул. Чайковського, вздовж вул. Чайковського до межі території міста Бахмута, по межі території міста до вул. Черняховського (далі – Зона II).
- (18) Розмір ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у відсотках (%) для житлової нерухомості, що перебуває у власності юридичних осіб, яка розташована в Зонах I, II та за межами Зон I, II, становить:
- житловий будинок – 0,5 %;
 - прибудова до житлового будинку – 0,5 %;
 - квартира – 0,5 %;
 - котедж – 0,5 %;
 - кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах – 0,3 %;
 - садовий будинок – 0,3 %;
 - дачний будинок – 0,3 %.

(19) Розмір ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у відсотках (%) для нежитлової нерухомості, що перебуває у власності юридичних осіб, яка розташована в Зонах I та II, становить:

- будівлі готельні – 0,7 %;
- будівлі офісні – 0,7 %;
- будівлі торговельні – 0,7 %;
- гаражі – 0,2 %;
- будівлі промислові та склади – 0,3 %;
- будівлі для публічних виступів – 0,3 %;
- господарські (присадибні) будівлі – 0,2 %;
- інші будівлі – 0,2 %.

(20) Розмір ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, у відсотках (%) для нежитлової нерухомості, що перебуває у власності юридичних осіб, яка розташована за межами Зон I та II, становить:

- будівлі готельні – 0,5 %;
- будівлі офісні – 0,5 %;
- будівлі торговельні – 0,5 %;
- гаражі – 0,1 %;
- будівлі промислові та склади – 0,3 %;
- будівлі для публічних виступів – 0,3 %;
- господарські (присадибні) будівлі – 0,1 %;
- інші будівлі – 0,1 %.

1.8.2. Додаток 3 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892

(21) Пунктом 4 Додатка 3 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 визначено, що ставки земельного податку за земельні ділянки, нормативно-грошову оцінку яких проведено, встановлюються у відсотках від їх нормативної грошової оцінки з урахуванням коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель станом на 01 січня поточного року, зокрема:

- за земельні ділянки комунальної власності (в межах населеного пункту), які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання державної та комунальної форми власності, у розмірі 1,0 % (підпункт 4.6);
- за земельні ділянки (в межах населеного пункту), що перебувають у власності для комерційного використання (залежно від виду економічної діяльності платника податку з урахуванням цільового призначення земельної ділянки):
 - а) під майстерні з надання послуг (пошив, ремонт одягу та взуття, галантерейні вироби, ремонт побутової техніки, пральні, перукарні, салони краси, фотосалони, тощо) у розмірі 1,2 %;
 - б) для торгівлі продовольчими товарами у розмірі 1,5 %;
 - в) для торгівлі непродовольчими товарами у розмірі 2,0 %;
 - г) під торговельні, торгово-розважальні та розважальні комплекси у розмірі 1,5 %;
 - д) під адміністративні будівлі та приміщення у розмірі 1,5 %;
 - є) під склади, СТО, приватні ремонтні майстерні, мийки машин, автостоянки у розмірі 2,0 %;
 - ж) під їдальні, кафе, бари, ресторани, літні майданчики, дитячі кафе у розмірі 2,0 %;
 - з) для інших земельних ділянок у розмірі 3,0 %.

- за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім земельних ділянок, зазначених у підпункті 4.1 пункту 4 Додатка 3 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892, та земельних ділянок державної та комунальної форми власності у розмірі 6,0 %.

(22) Підпунктом 4.12 пункту 4 Додатка 3 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 передбачено, що розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, відповідно до пункту 288.5 статті 288 Податкового кодексу України. Для розрахунку розміру річної орендної плати за земельні ділянки, що надаються в оренду суб'єктам господарювання, залежно від цільового призначення земельних ділянок, з урахуванням коефіцієнта до ставки земельного податку, затвердженого рішенням Артемівської міської ради від 27.07.2011 № 6/9-176 «Про затвердження розміру коефіцієнтів до ставки земельного податку для визначення розміру річної орендної плати за земельні ділянки на території м. Бахмута», із внесеними до нього змінами, встановити **ставку земельного податку в розмірі 1,0 %** нормативної грошової оцінки з урахуванням коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель станом на 01 січня поточного року.

(23) Підпунктом 4.13 пункту 4 Додатка 3 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 визначено, що плата за договором про встановлення земельного сервітуту на земельну ділянку комунальної власності територіальної громади м. Бахмута за своєю суттю тотожна орендній платі за земельну ділянку. Для розрахунку розміру річної плати за земельні ділянки комунальної власності територіальної громади м. Бахмута суб'єктам господарювання залежно від цільового призначення земельних ділянок, з урахуванням коефіцієнта до ставки земельного податку, затвердженого рішенням Артемівської міської ради від 27.07.2011 № 6/9-176 «Про затвердження розміру коефіцієнтів до ставки земельного податку для визначення розміру річної орендної плати за земельні ділянки на території м. Бахмута», із внесеними до нього змінами, встановити **ставку земельного податку у розмірі 1,0 %** від нормативної грошової оцінки з урахуванням коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель станом на 01 січня поточного року.

(24) У пункті 5.5 Додатка 3 встановлено пільги щодо земельного податку, що сплачується на території міста Бахмута, звільнивши від сплати земельного податку юридичні особи:

- парки комунальної власності;
- дослідні господарства науково-дослідних установ;
- органи державної влади та органи місцевого самоврядування, органи прокуратури; заклади, установи та організації, спеціалізовані санаторії України для реабілітації, лікування та оздоровлення хворих; військові формування, утворені відповідно до законів України, Збройні Сили України та Державну прикордонну службу України, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
- житлово-будівельні кооперативи та об'єднання співвласників багатоквартирних будинків.

У разі реорганізації житлово-будівельних кооперативів в об'єднання співвласників багатоквартирних будинків зберегти за новоствореними суб'єктами господарювання пільги зі сплати земельного податку.

3. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

3.1. Ознаки державної допомоги

- (25) Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) було прийнято Верховною Радою України 01.07.2014 на виконання міжнародних зобов'язань України, які виникли, зокрема, внаслідок підписання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію), та Договору про заснування Енергетичного Співтовариства.
- (26) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (27) Державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:
- підтримка надається суб'єкту господарювання;
 - державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
 - підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
 - підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.
- (28) Відповідно до частини другої статті 1 Закону терміни «суб'єкт господарювання», «товар», «економічна конкуренція (конкуренція)» вживаються у Законі у значенні, наведеному в Законі України «Про захист економічної конкуренції».

3.2. Податкові пільги як об'єкт державної допомоги

- (29) Відповідно до статті 140 Конституції України місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.
- Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.
- (30) Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.

- (31) Згідно зі статтею 144 Конституції України органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (32) Статтею 1 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що територіальна громада - жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр.
- (33) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України (далі – Кодекс).
- (34) Статтею 63 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (35) Відповідно до статті 8 Кодексу в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори. До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.
- (36) До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (37) Згідно зі статтею 10 Кодексу до місцевих податків належать:
- податок на майно;
 - єдиний податок.
- Пунктом 10.3 статті 10 Кодексу передбачено, що місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.
- Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.
- Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до Бюджетного кодексу України.
- (38) Відповідно до підпункту 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 Кодексу не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

(39) Згідно з підпунктом 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 Кодексу **ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості**, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості, у розмірі, що **не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати**, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

(40) Статтею 274 Кодексу визначено, що:

- ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;
- ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

(41) Відповідно до пункту 284.1 статті 284 Кодексу, зокрема, органи місцевого самоврядування **встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку**, що сплачується на відповідній території.

4. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ

(42) Згідно зі статтею 264 Угоди про асоціацію Сторони домовились, що вони застосовуватимуть положення Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 Договору про функціонування Європейського Союзу, зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.

(43) Відповідно до частини першої статті 107 Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – ДФЄС) якщо в Договорах не обумовлено інакше, допомога, яку в будь-якій формі надає держава-член або яку надано за рахунок державних ресурсів, що спотворює або загрожує спотворити конкуренцію, надаючи переваги певним суб'єктам господарювання або виробництву певних товарів, є несумісною з внутрішнім ринком тією мірою, якою вона впливає на торгівлю між державами-членами.

(44) Відповідно до Повідомлення Європейської Комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – Повідомлення Європейської Комісії) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено наступне.

Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо

такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.

- (45) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:
- фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їх розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
 - встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.
- (46) Згідно з пунктом 174 Повідомлення Європейської Комісії, податкові рішення надають вибіркові переваги для своїх адресатів, зокрема, коли:
- відповідне рішення про встановлення ставки податку неправильно застосовує національне податкове законодавство, і це призводить до зменшення суми податку;
 - рішення не доступне підприємствам, що мають аналогічну юридичну та фактичну ситуацію; або
 - орган надає більш «сприятливий» режим оподаткування порівняно з іншими платниками податків в аналогічному фактичному та юридичному становищі.
- (47) У розумінні статті 107 (1) ДФЄС перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, вважатимуться заходом державної допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (48) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.
- (49) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.
- (50) Відповідно до статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» державна підтримка вважається державною допомогою, якщо така підтримка, крім відповідності іншим умовам, спотворює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (51) Бахмутською міською радою встановлено ставки місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України та не встановлені індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих суб'єктів господарювання та/або не звільнено їх від сплати таких податків та зборів.
- (52) Відповідно до інформації, зазначеної у Повідомленні, для окремих груп суб'єктів господарювання та/або окремим суб'єктам господарювання:

- не затверджені зменшені ставки земельного податку, не зменшений розмір орендної плати та не надані індивідуальні пільги зі сплати цього податку. Ставки податку та розмір орендної плати встановлені за земельні ділянки залежно від видів цільового призначення земель;
- не затверджені зменшені ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, та не надані індивідуальні пільги зі сплати цього податку. Ставки встановлені залежно від типів об'єктів нерухомості.

(53) Отже, встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, земельного податку у місті Бахмуті не надає переваг суб'єктам господарювання та не містить вибіркового характеру.

(54) Встановлення місцевих податків та зборів органами місцевого самоврядування здійснюється згідно з нормами чинного Податкового кодексу України, який прийнято Верховною Радою України 02.12.2010.

(55) Відповідно до пункту 2-3 Прикінцевих та перехідних положень Закону усі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Уповноваженому органу повідомлення про програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності Законом. Чинна державна допомога, що існувала на день набрання чинності цим Законом, яка відповідно до рішення Уповноваженого органу визнана недопустимою для конкуренції, має бути приведена у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим органом, але не більш як протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом.

(56) Відтак, встановлення місцевих податків та зборів органами місцевого самоврядування є програмами підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існувала на день набрання чинності Законом, а отже, у разі приведення норм Податкового кодексу України у відповідність до вимог Закону та положень *acquis* ЄС, рішення органів місцевого самоврядування щодо встановлення місцевих податків та зборів мають бути приведені у відповідність до Податкового кодексу України.

(57) Експертами проекту технічної допомоги Європейського Співтовариства «Підтримка Антимонопольного комітету України у впровадженні правил державної допомоги» підтримано зазначену позицію листом від 25.09.2018 № SESAR2018/09-13 з аналогічного повідомлення.

(58) Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 4 березня 2017 року № 2-рп, зареєстрованого в Міністерстві

юстиції України 4 квітня 2016 року за № 501/28631, на підставі інформації, наданої Бахмутською міською радою, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка (фінансування), яку буде надавати Бахмутська міська рада, відповідно до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 «Про встановлення місцевих податків і зборів у м. Бахмуті», додатка 1 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 «Елементи податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», додатка 3 до рішення Бахмутської міської ради від 27.06.2017 № 6/102-1892 «Елементи плати за землю», у частині встановлення в межах територіальної громади міста Бахмута ставок земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

В. о. Голови Комітету

М. НІЖНИК